

Massive Color

Bánki Ákos
és Reinhold
Pratschner
kiállítása

Osztrák Kulturális Fórum,
2019. január 31. – március 14.

Bánki Ákos és Reinhold Pratschner érzéki képei megadják nekünk a lehetőséget, hogy ne ablakként tekintsünk rájuk, ne a világ leképezéseként, hanem olyan membránként, amely a festő látásmódján átszűrve szembesít minket saját érzelmeinkkel, belső világunkkal, indulatainkkal, félelmeinkkel és korlátainkkal. Jobban járunk, ha nem racionális, kognitív eszközökkel, hanem érzékien viszonyulunk hozzájuk.

Bánki Ákos képei mindig a levegő közegében bomlanak ki, kapcsolatban vannak a tűzzel, a füsttel és a lélekkel. A pillanatnyiség érzetét keltő, illékony kompozíciók fő építőeleme a vonal, a megfolyás, a fröcskölés, a hiány és a transzparencia. Reinhold Pratschner kompozíciói statikusak, anyagszerűek és súlyosak, de nem nehézkesek. Befejezettek, lezárultak, múlt időben vannak. Kompozíciójukban a foltok, a kenések, a telített felületek játsszák a fő szerepet.

A közös előképeken (J. Pollock, Cy Twombly, W. de Kooning, A. Rainer) túl mindkét művész festészetében fontos a színek elsődleges képalkotó erővé emelése, valamint a nagy méretben rejlő lehetőségek kihasználása.

BÁNKI ÁKOS: *Pszichikai tér*, 2017, akril, vászon, 50×50 cm

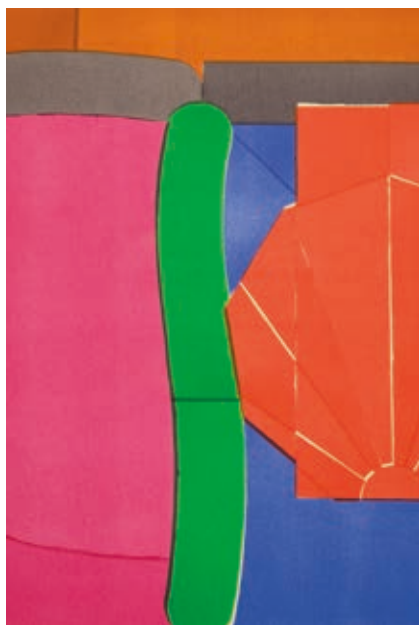
No Abracadabra

Szinyova Gergő
kiállítása

Trafó Galéria,
2019. február 8. – március 24.

Szinyova Gergő művészeti pályája közel egy évtizede az absztrakció festészeti nyelvének megújításáról szól. Szinyova absztrakciója a digitális képkorszak szülötte, a sokszorosítás és a nyomtatás különféle formái inspirálják, ciklusai a képek végtelemlenének tünő áramlását is tematizálják. Műveiben a festészeti gesztusok egyediségét és relevanciáját konfrontálja a digitális kép végtelen reprodukálhatóságával. Ennek szellemében a Trafó Galériában bemutatott új festményei is tartalmaznak grafikai vizuális referenciákat és áthallásokat, kezdve a rizográfiai eljárás „színelcsúszásaitól” a szekvenciálisan visszatérő motívumokig.

Szinyova festményeit több magyar galéria, a Kisterem Galéria, az Art+Text és a Paksi Képtár is bemutatta az elmúlt években önálló kiállítások keretében. A művésznak külföldön utoljára a Los Angeles-i Anat Egbi Galériában volt egyéni kiállítása, csoportos kiállításon szerepelt a grazi Künstlerhausban, a Budapest Galériában és a nápolyi Annarumma Galleryben.

SZINYOVA GERGŐ: *Cím nélkül (Panoráma akkor és most)*, 2019, akril, vászon, 50×100 cm

Nálunk, vidéken

Bukta Imre
kiállítása

Kieselbach Galéria,
2019. január 24. – február 16.

Bukta Imre ma is Mezőszemerén él, fest, dolgozik, és nagyon úgy tűnik, nemcsak fizikailag találta meg ott a helyét, hanem spirituálisan is. A mai magyar vidék nem éppen festői világ, közel hajolva hozzá semmi nem látszik például a Budapestről elképzelt falusi kurzusromantika idilljéből, viszont annál több Bukta személyes hitelességéből – ő ismeri, és szereti is ezt a nem éppen festői világot. Nyelvezete a hagyományostól a legkorszerűbb technikákig terjed, Mezőszemerére pedig úgy tekint, mint egy vizuális univerzumra.

A retrospektív kiállítás az utóbbi idők legátfogóbb Bukta-tárlata, ahol teljes képet kaphatunk a Bukta Imre primer környezetére és emlékeire épülő, egyszerre karakteres, mégis melankolikusan lírai világról. A Kieselbach Galéria termeiben és a kiállításra megjelent könyvben korai műveket éppúgy láthatunk, mint újakat.

BUKTA IMRE: *Illus eladja a bárányait*, 2018, olaj, vászon, 100×120 cm

Iparterv 50+

A neoavantgárd
művészgeneráció ma

Ludwig Múzeum –
Kortárs Művészeti Múzeum,
2019. február 1. – március 24.

Ötven éve rendezték meg az *Iparterv I.* (1968) és az *Iparterv II.* (1969) című kiállításokat, amelyek kánonteremtő fogalomként válva egy egész művészgeneráció névadójaként vonultak be a hazai művészettörténetbe. Az aczéli kultúrpolitika ellenszelében a kor nemzetközi tendenciáinak és a nyugati művészeti világ eseményeinek a fonálát felvéve szerveződött kiállításokra az Ipari Építettervező Vállalat belvárosi székházában került sor Sinkovits Péter művészettörténész rendezésében. Az 1968 decemberében 11 fiatal művész, Bak Imre, Frey Krisztián, Hencze Tamás, Jovánovics György, Keserű Ilona, Konkoly Gyula, Lakner László, Molnár Sándor, Nádler István, Siskov Ludmil és Tót Endre részvételével, a cenzori hivatal megkerülésével nyílt „zsúrimentes” tárlat csak néhány napig volt látható, de 1969 októberében Baranyay András, Major Jánossal, Méhes Lászlóval és Szentjóbgy Tamással, valamint új irányzatokkal kiegészülve újra megrendezték. Az „Iparterv-jelenség” ugyanakkor nem csupán két kiállítást és egységes csoportot nem képező, egymástól nagyon különböző pozíciókat képviselő művészeket sűrít magába, hanem egy korszakot, egy szélesebb szellemi közeget is jelöl.

Az *Iparterv 50+* című csoportos tárlat az 1968-as és 1969-es Iparterven kiállító művészek legújabb munkáiból, illetve a már lezárt életművek legutóbbi szakaszából nyújt válogatást. Emellett pedig a rendszerváltás utáni generációk reflexiói számára is megnyitja a teret a jelenkori művészet azon alkotásait bemutató, amelyek az Iparterven szereplő művészek egyes műveire és általánosságban a magyar neoavantgárdra reflektálnak.

TÓT ENDRE: *Az Iparterv-csoport színe lép*, 1999, Magyar Nemzeti Galéria

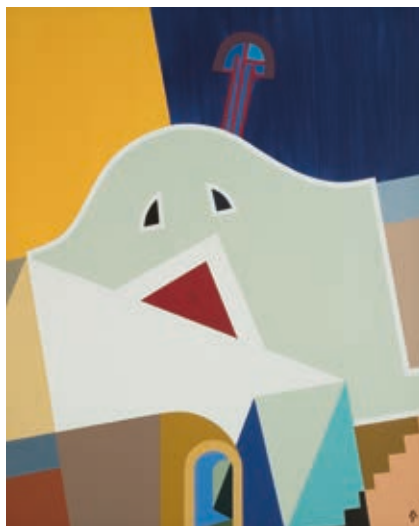
Égi és földi geometria

Aknay János 70

REÖK, Szeged,
2019. február 28. – április 28.

Nagyszabású kiállítással tiszteleg a Kossuth- és Munkácsy Mihály-díjas festőművész, Aknay János előtt a szegedi REÖK. Az alkotó 70. születésnapja alkalmából február 28-án nyílik meg a több mint kétszáz Aknay-művet magában foglaló tárlat, az *Égi és földi geometria*. Az átfogó, életmű jellegű kiállítás az aktív mester mindegyik korszakából prezentál jelentős műveket. Kiemelkedő festői és grafikus tevékenységének számos visszatérő motívumát fedezhetik fel a látogatók; ilyenek az angyal, a bábu, a kereszt, a ház, az ablak, valamint a magyar és székely rovásírás motívumai.

Kiemelt szerepet kap festészetében az ő „megszakítatlan Képzőművészeti Egyeteme”, Szentendre: Aknay művészete szervesen illeszkedik a szentendrei hagyományokba, és motívumainak is fontos ihletője a festők városa.

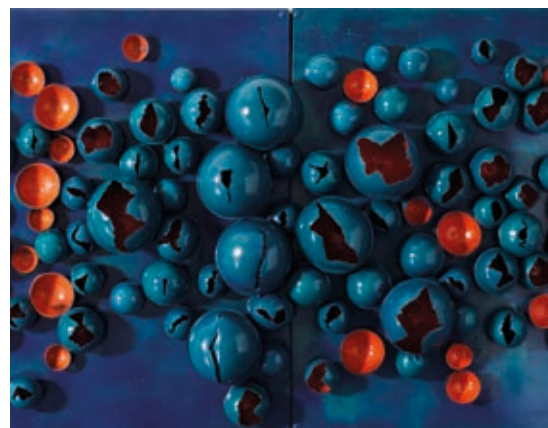
AKNAY JÁNOS: *Emlék*, 2017, akril, vászon, 100x80 cm

Égetett geometria

Zománcművészeti
kísérletek
Bonyhádon
(1968–1972)

Vasarely Múzeum,
2019. január 23. – március 3.

Az 1968 és 1973 között nyaranta a bonyhádi zománccgyárban dolgozó művészek – Bak Imre, Fajó János, Ficzek Ferenc, Halász Károly, Kismányoky Károly, Lantos Ferenc, Major Kamill, Papp Oszkár, Pauer Gyula, Pinczehelyi Sándor, Szelényi Lajos és Szijártó Kálmán – alkotói tevékenysége jóval többnek bizonyult egy médiummal és annak technikai kihívásaival való kísérletezésnél. Lantos Ferenc, a Pécsi Műhely (Aknai Tamás, Ficzek Ferenc, Halász Károly, Kismányoky Károly, Pinczehelyi Sándor, Szelényi Lajos és Szijártó Kálmán) és a hozzájuk alkalmanként csatlakozó művészek a bauhaus vizualitásától és szellemiségéből is inspirálódhattak, köszönhetően pécsi születésű mestereiknek. A zománc tartós, időjárásálló tulajdonságai lehetővé tették a fiatal alkotók számára, hogy az anyag felületét és formáját egy – Victor Vasarely által is manifesztált – demokratikusabb vizuális univerzum eszközzé tegyék. A kiállítás a Vasarely Múzeum és az acb Galéria közös rendezésében valósul meg.

PAUER GYULA: *Murális kompozíció*, 1968, zománc acéllemezen, merőkanalak